

Veronikas Solovjovas, Zariņu medicīnas studiju ceļojuma stipendiātes 2023, pieredzes apraksts

Veronika Solovjova, RSU 4. studiju gada studente.

Rekomendēja Dr. Pēteris Kļava, Bērnu KUS anesteziologs reanimatologs. Stažējās 2023.g. 1.jūlijs -7. jūlijs. Apmācības vasaras skolā "Anaesthesia directed to acute medicine" Nīderlandē.

LMF Stipendija - 750 \$

Šī gada jūlijā piedalījās vasaras skolā "Anaesthesia directed to acute medicine" Amsterdamā. Tā kā par savu nākotnes profesionālo sfēru esmu izvēlējusies anestezioloģiju-reanimatoloģiju, atrodot informāciju par šo vasaras skolu, zināju, ka tā ir pieredze, ko vēlos gūt. Pavadīju stundas, pildot visas nepieciešamās anketas un rakstot motivācijas vēstuli. Pēc šī tikai atlika gaidīt apstiprinājuma vēstuli, ko arī saņēmu, un 1.jūlijā biju ceļā uz Amsterdamu. Kopā bijām 26 studenti no dažādām pasaules valstīm, kurus ikdienas gaitās pavadīja dakteri no Nīderlandes un Šveices. Vasaras skolu sākām ar viens otra, kā arī Amsterdamas pilsētas un kultūras iepazīšanu. Tad jau pienāca pirmā diena Amsterdamas Brīvās universitātes medicīnas centrā. Katrs rīts sākās ar lekciju par konkrētās dienas tēmu.

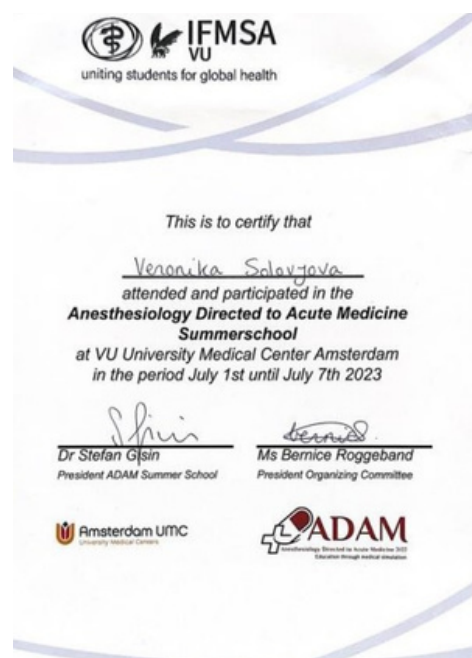
Pirmais iespaids bija, ka nekad līdz šim nebiju satikusi cilvēkus, kas tik ļoti "degtu" par darbu, ko viņi dara. Tā kā pati uzskatu anestezioloģiju-reanimatoloģiju par fascinējošu specialitāti, zināju, ka esmu īstajā vietā. Klausījos lekcijas par pirmās palīdzības sniegšanu dažādos apstākļos, anestezioloģijas vēsturi, intensīvo terapiju un dakteru personīgo faktoru ietekmi uz veikto darbu kvalitāti. Jāsaka, ka lekcija par personīgo faktoru ietekmi lika man paskatīties uz ārsta profesiju no cita skatu punkta. Negaidīju, ka tik daudz ikdienas sākumu var ietekmēt to, kā notiek pacienta ārstēšana un aprūpe. Katru dienu pēc lekcijām iegūtās zināšanas pielietojām, gūstot praktiskās iemaņas. Gājām cauri neatliekamās medicīnas vadlīnijām, mācījāmies veikt manipulācijas, ko anesteziologi pielieto savā profesionālajā ikdienā (intubāciju, artēriju punkciju, spinālās anestēzijas ievadi, krikotireotomiju). Dakteri, kuri šo mācīja, lika praktizēt konkrētās prasmes līdz brīdim, kad mums to izdevās veikt gandrīz perfekti. Pēc tam, kad teorētiskās un praktiskās iemaņas tika gūtas, mēs piedalījāmies simulācijās. Sadalījāmies mazākās komandās un izspēlējām dažādus klīniskos gadījumus medicīnas centra simulāciju laboratorijā. Šīs simulācijas nebija tikai par teorētiskām vai praktiskām iemaņām, tas bija arī par komandas darbu. Visas nedēļas garumā dakteri uzsvēra, ka viens nav cīnītājs, un mācīja mūs sadarboties dažādās komandās. Varu teikt, ka jau tagad universitātē lielu daļu gūto prasmju paspēju izmantot anestezioloģijas cikla laikā. Pēc katras praktiskās nodarbības, pēc katras simulācijas mēs tikāmies, lai izrunātu, kas tika darīts pareizi un kas būtu jāuzlabo.

Visspilgtāk atmiņā man ir iesēdusies atziņa, ka vienmēr skaļi jāpasaka savas idejas par rīcības plānu. Mēs katrs domājam dažādi, kamēr viens domā vienu, otrs domā pavisam, ko citu. Šī viedokļu apmaiņa bieži ir atslēga uz ātrāku un efektīvāku pacienta atveseļošanu.

Šī nedēļa, ko pavadīju Amsterdamā, noteikti ir viena no labākajām nedēļām manā mūžā, sākot ar gūtajām zināšanām, beidzot ar iepazītajiem cilvēkiem.

VERONIKA SOLOVJOVA KOPĀ AR PASNIEDZĒJU

Noteikti katram studentam iesaku nebaidīties un piedalīties pēc iespējas vairāk ārpusstudiju aktivitātēs. Ne tikai tas paplašinās redzes loku, bet arī palīdzēs atrast savu sirdslietu. Nobeigumā vēlos pateikt milzīgu paldies katram, kas piedalījās šī brauciena realizēšanā. Ļoti novērtēju man sniegto atbalstu.